

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-13283/2019-53

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Sanji Krovinović kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari I-tužitelja Lidija Sudar, OIB 94655148635, Ivana Gorana Kovačića 24, Sesvete, II-tužitelja Ivan Sudar, OIB 41059678019, Ivana Gorana Kovačića 24, Sesvete, III-tužitelja Rita Sudar, OIB 64173612964, Ivana Gorana Kovačića 24, Sesvete, IV-tužitelja Marijan Sudar, OIB 01882118507, Ulica Ivana Gorana Kovačića 24, Sesvete, svi zastupani po punomoćniku Emiliji Čibarić, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB 84397956623, A. Mihanovića 3, Zagreb, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 16. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Obvezuje se tuženik, HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE - SREDIŠNJA SLUŽBA, Zagreb, A Mihanovića 3, isplatiti tužiteljima, I LIDIJI SUDAR, iz Sesveta, I.G. Kovačića 20, OIB: 94655148635, II IVANU SUDARU, iz Sesveta, I.G. Kovačića 20, OIB: 41059678019, III RITI SUDAR, iz Sesveta, I.G. Kovačića 20, OIB: 64173612964 IV MARIJANU SUDARU, iz Sesveta, I.G. Kovačića 20, OIB: 01882118507 iznos od 20.500,00 EUR, uvećan za iznos zakonske zatezne kamate koja na taj iznos teče od 14.5.2019. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, pa do isplate.

II. Odbijaju se tužitelji sa tužbenim zahtjevom u visini 12.017,09 EUR.

III. Obvezuje se tuženik, HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE - SREDIŠNJA SLUŽBA, nadoknaditi tužiteljima prouzročeni parnični trošak 8.679,56 EUR zajedno za zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 28. svibnja 2026. po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili

granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji su podnijeli zahtjev za mirno rješavanje spora Općinskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, a predmet se vodio pod brojem XXVI-N-DO-476/19. Predmet je završen očitovanjem Općinskog državnog odvjetništva od 7. kolovoza 2019.g., u kojem je predmetni zahtjev odbijen kao neosnovan.
2. Prvotužitelj i drugotužitelj su Rješenjem o zasnivanju posvojenja Centra za socijalnu skrb Vukovar od 03. siječnja 2014. godine, posvojili malodobnog Marijana Sudara (ranije Knežević).
3. Biološka majka Marijana Sudara, Đurđica Knežević, je rješenjem Općinskog suda u Vukovaru koje je postalo pravomoćno 8. studenog 2011.g. lišena roditeljske skrbi.
4. No bez obzira na tu činjenicu, biološka majka nastavila je primati obiteljsku mirovinu u ime malodobnog Marijana. Ona je nesmetano uživala u mirovini dodijeljenoj malodobnom Marijanu, za kojeg je izgubila roditeljsku skrb.
5. Saznavši za ovako grub previd institucija koji je dozvolio osobi koja je zbog pokazivanja potpune nebrige u pogledu odgajanja vlastite djece lišena roditeljske skrbi da stječe financijsku korist na ime svog sina, prvotužitelj je uputio dopise svim nadležnim institucijama.
6. Tek nakon što je prvotužitelj počeo dovoditi u pitanje djelovanje nadležnih, odnosno otvoreno prozivati za propust kojim je osoba koja je lišena roditeljske skrbi za Marijana Sudara primala mirovinu koja je namijenjena njemu, došlo je do razmjene podataka između Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i Centra za socijalnu skrb.
7. Nakon što su razmijenjeni podatci, postalo je razvidno da biološka majka Marijana Sudara ne skrbi niti o jednom od svoje četvoro djece, dok je za sve njih uredno primala mirovinu.
8. Bitno je istaknuti kako je Marijan Sudar dijete koje ima posebne potrebe. Posebna njega koju treba da bi normalno živio i odrastao potrebna mu je upravo poradi manjka brige kroz raniji život. Upravo je biološka majka odgovorna za usporavanje razvoja mladog Marijana.
9. Gore navedene okolnosti razlog su zbog kojeg se prvotužitelj s velikim žarom borio da bi se ispravila ova nepravda. Svojim je djelovanjem prvotužitelj štitio javni interes, kao i interes svoga malodobnog sina.
10. Ipak, propusti nadležnih institucija nisu stali na samom isplaćivanju mirovine. Nakon što je Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje-Središnja služba, ovdje tuženik, opetovano upozoravan na propuste, doneseno je rješenje koje je trebalo uskratiti mogućnost primanja mirovine gospodi Knežević.
11. Rješenje je doneseno povodom žalbe Đurđice Knežević, koju je uložila preko svog punomoćnika, odvjetnika Emila Mitrovskog.
12. Sporno rješenje, Klasa: UP/II 140-03/18-02/OB, URBROJ: 341-99-05/3-1872569 od 12. studenog 2018.g. sadrži propust kojim je na najgrublji način prekršeno zakonski osigurano pravo tužitelja.
13. Naime, u spornom rješenju, između ostalog, navedeno je: „Dana 13. studenog 2017. elektroničkim putem je zaprimljen podnesak Lidije Sudar, majke posvojenog djeteta Marijana Kneževića sada Sudara... dok je Marijan

Knežević posvojen rješenjem KLASA: UP/i-552-03/13-01/4 od 3. siječnja 2014."

14. U rješenje odaslano biološkoj majci Marijana Sudara uvršteni su osobni podatci prvotuzitelja, zajedno s njegovim novim prezimenom. Dijeljenjem ovih informacija, HZMO je prekršio prava predlagatelja osigurana Obiteljskim zakonom.
15. Članak 217. Obiteljskog zakona kaže: „*Podatci o posvojenju službena su tajna.*”
16. Nepotrebno je obrazlagati iz kojeg razloga su podatci o posvojiteljima u većini pravnih sustava tajni. Sami institut posvojenja omogućuje djeci da primaju adekvatnu roditeljsku skrb, onakvu kakvu im njihovi biološki roditelji nisu mogli pružiti. U praksi zasigurno postoji cijeli niz slučajeva gdje su djeca svjesno zanemarivana te psihički i fizički maltretirana od strane biološkog roditelja. Upravo je takav slučaj malodobnog Marijana Sudara.
17. Postoje ekstenzivni dokazi koji mogu potvrditi patnju tijekom odrastanja koju je Marijan Sudar doživio. Krivac za najveći dio te patnje je upravo biološka majka posvojenika, Đurđica Knežević.
18. Dostavljane tajnih podataka o posvojitelju osobi koja je uzrok patnji posvojenika, inače malodobnog djeteta s poteškoćama u razvoju, najgrublji je propust koji je tuženik mogao učiniti.
19. Roditeljska skrb nad Marijanom Sudarom oduzeta je od Đurđice Knežević jer je upravo ona svjesno, svojim ponašanjem ugrozila dobrobit svog biološkog sina. Samo posvojenje je rezultat nastojanja da se Marijan zaštiti od nebrige kojom je njegova biološka majka ugrozila njegov razvoj.
20. Prvotuzitelj je, uvjeren da su postojali ozbiljni propusti u radu Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, podnijela Zahtjev za utvrđivanje povrede prava na zaštitu osobnih podataka pred Agencijom za zaštitu osobnih podataka.
21. Kao što i sama prvotuziteljica u ovom zahtjevu tvrdi, Agencija za zaštitu osobnih podataka u svom rješenju od 10. travnja 2019.g. utvrđuje da je Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje postupio protivno članku 5., 6. i 32. Opće uredbe o zaštiti podataka. Također je navedeno kako je postupanje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje bilo protivno Obiteljskom zakonu i Zakonu o općem upravnom postupku.
22. Dijeljenjem tajnih podataka nastala je znatna neimovinska šteta, i to kod svih predlagatelja, odnosno kod oba roditelja, sestre Marijana Sudara i samog Marijana.
23. Činjenica da takva osoba sada zna osobne podatke posvojitelja i novo ime svog biološkog sina je uzrok nemjerljive patnje i straha.
24. Svakom od predlagatelja uskraćen je duševni mir dok god su svjesni činjenice da ih osoba koja je odgovorna za neizrecive patnje mladog Martina Sudara može pronaći. Strah prouzrokovan ovakvim propustom je trajan, odnosno neprolazan. Sami intenzitet straha je izražen jer se ovdje radi o potencijalnoj ugrozi za zdravlje i život malodobnog djeteta.
25. Prvotuzitelj i drugotuzitelj su, od posljedica pretrpljenog stresa, bili primorani potražiti liječničku pomoć. Od dana saznanja za predmetno rješenje, prvotuzitelj i drugotuzitelj primaju farmakološku terapiju. Njihovo psihičko zdravlje je do te mjere uzdrmano nakon otkrivanja podataka o posvojenju da im je propisana terapija antidepresivima.

26. Na ime povrede prava osobnosti koja je prouzročena grubim propustom HZMO-a, prvotužitelj, drugotužitelj i četvrtotužitelj zahtijevaju pravičnu novčanu naknadu u ukupnom iznosu 32.517,09 EUR sa zakonskim zateznim kamata od dana podnošenja zahtjeva 14.5.2019.
27. Tuženik u odgovoru na tužbu se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti te, prije svega, osporava pasivnu legitimaciju.
28. Naime, odredbom čl. 13. Zakona o sustavu državne uprave (Narodne novine, broj: 75/93, 92/96, 48/99, 55/00, 59/01, 190/03, i 79/07) propisano je da štetu koja građaninu, pravnoj osobi ili drugoj stranci nastane nezakonitim ili nepravilnim radom tijela državne uprave, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno pravnih osoba koje imaju javne ovlasti u povjerenim im poslovima državne uprave, naknađuje Republika Hrvatska.
29. Dakle, prema naprijed citiranoj zakonskoj odredbi svu štetu (materijalnu i nematerijalnu) koja nastane nezakonitim ili nepravilnim radom tijela koje obavljaju poslove državne uprave, odnosno koje imaju javne ovlasti, a to u svakom slučaju tuženik HZMO jeste, nadoknađuje Republika Hrvatska, a ne to tijelo, pa dakle kada u konkretnom slučaju tužitelji potražuju nematerijalnu štetu iz razloga povrede službene tajne do koje je došlo navođenjem osobnog imena i prezimena I. i IV. tužitelja, tada su naknadu štete za takvo postupanje HZMO-a tužitelji mogli potraživati samo od Republike Hrvatske sukladno čl. 13. ZSDU, pa slijedom iznesenog tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije.
30. Nadalje, opreza radi tuženik osporava pravnu osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te se na činjenične navode tužbe očituje kako slijedi:
31. Nisu sporne činjenice da je doista u citiranom rješenju HZMO-a došlo do opisane povrede službene tajne navođenjem osobnog imena i prezimena I. i IV. tužitelja, a koji podaci predstavljaju službenu tajnu čime je došlo do propusta u postupanju nadležnih službi HZMO-a, no radi se o nenamjernom propustu čije neželjene posljedice su u cijelosti otklonjene promptnim reagiranjem tuženika i uz pomoć odvjetnika biološke majke kojemu je citirano rješenje dostavljeno, tako da ti podaci tj. sadržaj spornog rješenja HZMO-a nisu ni u jednom trenutku bili dostupni biološkoj majci Đurđici Knežević, stranci u spomenutom upravnom postupku pred HZMO-om, odnosno nisu bili dostupni trećim osobama osim njezinom punomoćniku, a što je vidljivo iz kronologije postupanja u HZMO-u koje se sastojalo u sljedećem:
32. Dana 13. studenog 2017. elektroničkim putem Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Područni ured u Vukovaru, zaprimio je podnesak Lidije Sudar majke posvojenog djeteta Marijana u kojem u bitnom navodi kako ima saznanja kako se u njegovo ime i dalje isplaćuje obiteljska mirovina biološkoj majci djeteta Đurđici Knežević, nakon čega je izvršen uvid u spis biološke majke te je nakon provedenog postupka doneseno rješenje Područnog ureda u Vukovaru, KLASA: UP/140-03/18-01/03355437080, URBROJ: 341-22-05/3-18-000056, broj spisa: 90096 od 5. siječnja 2017.
33. Postupajući po žalbi biološke majke Đurđice Knežević izjavljene putem opunomoćenika, odvjetnika Emila Mitrovskog, doneseno je rješenje Središnje službe KLASA: UP/II140-03/18-02/OB, URBROJ: 341-99-05/3-18/2569, broj spisa: 719588 od 12. studenog 2018. kojim je žalba žaliteljice Đurđice Knežević uvažena te je poništeno rješenje Područnog ureda u Vukovaru, KLASA: UP/140-03/18-01/03355437080, URBROJ: 341-22-05/3-18-000056,

broj spisa: 90096 od 5. siječnja 2017. i predmet vraćen navedenom Područnom uredu radi donošenja novog rješenja.

34. U spornom rješenju je nenamjernim propustom Središnje službe navedeno ime i prezime Lidije Sudar, majke posvojenog djeteta Marijana, i novo prezime djeteta Marijana, a koje rješenje je otpremljeno odvjetniku biološke majke.
35. Lidija Sudar je preko Centra za socijalnu skrb zaprimila sporno rješenje Središnje službe od 12. studenog 2018. te je dana 14. prosinca 2018. telefonskim putem kontaktirala načelnicu Odjela za žalbe i upravne sporove u Središnjoj službi HZMO-a. Neposredno nakon završenog razgovora načelnica Odjela je kontaktirala odvjetnika biološke majke radi provjere da li je rješenje dostavljeno stranci. Odvjetnik biološke majke je isti dan u telefonskom razgovoru sa načelnicom Odjela potvrdio kako rješenje Središnje službe od 12. studenog 2018. nije dostavljeno stranci Đurđici Knežević o čemu je načelnica Odjela isti dan obavijestila i Lidiju Sudar.
36. Nakon telefonskog razgovora, odvjetniku je istog dana 14. prosinca 2018. upućen i dopis Središnje službe od 14. prosinca 2018. u kojem se moli da se u spornom rješenju Središnje službe učini nečitljivim ime i prezime Lidije Sudar i djetetovo nove prezime.
37. Dana 7. veljače 2019., u povodu predstavke Lidije Sudar Uredu Predsjednice Republike, ponovno je telefonskim putem kontaktiran odvjetnik stranke Đurđice Knežević koji je ponovno potvrdio kako sporno rješenje Središnje službe nije otpremljeno stranci te se o svemu navedenom odvjetnik očitovao i pisanim putem, dopisom od 7. veljače 2019. Lidiji Sudar je upućeno pismeno očitovanje Zavoda od 11. veljače 2019. u kojem je Zavod još jednom obrazložio čitavu situaciju uz ispriku zbog nenamjernog propusta Zavoda u prilogu kojega je dostavljen i dopis Zavoda upućen odvjetniku stranke od 14. prosinca 2018. te očitovanje odvjetnika stranke od 7. veljače 2019.
38. Tuženik je svjestan činjenice da je nenamjernim navođenjem imena i prezimena majke posvojenog djeteta Lidije Sudar i novog prezime djeteta Marijana u svom rješenju od 12. studenog 2018. prekršio odredbe Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) - skraćeno: GDPR, odredbe Zakona o provedbi Opće uredbe o zaštiti podataka (Narodne novine, broj 42/18) te odredbe Obiteljskog zakona (Narodne novine, broj 103/15).
39. Međutim, tuženik ističe kako su svi daljnji postupci i radnje tuženika nakon donošenja rješenja Središnje službe išli za tim kako bi se, unatoč nenamjernom propustu Središnje službe HZMO-a, zaštitili osobni podaci Lidije Sudar i djeteta Marijana što je promptnim reagiranjem HZMO-a i uz pomoć odvjetnika biološke majke, uspješno i učinjeno te osobni podaci Lidije Sudar i djeteta Marijana nisu ni u jednom trenutku bili dostupni biološkoj majci Đurđici Knežević.
40. Također, kako bi se u budućnosti izbjegle situacije u kojima bi se mogli saznati osobni podaci Lidije Sudar i novo prezime Marijana, doneseno je i novo rješenje Središnje službe Središnje službe, KLASA: UP/II 140-03/19-01/OB, URBROJ: 341-99-05/3-19-1284 od 18. veljače 2019., kojim je poništeno rješenje Središnje službe od 12. studenog 2018., a u kojem su izostavljeni sporni podaci te je i Područni ured u Vukovaru upućen na koji način u konkretnom slučaju treba postupati da bi se zaštitili tajni osobni podaci.

41. Iz svega naprijed navedenog proizlazi kako osobni podaci Lidije Sudar i djeteta Marijana nisu ni u jednom trenutku bili dostupni biološkoj majci Đurđici Knežević budući da ista nikad nije zaprimila sporno rješenje Središnje službe HZMO-a te njezin odvjetnik, upoznat sa ozbiljnošću nenamjernog propusta Zavoda i vezan odredbama o zaštiti osobnih podataka, iste podatke nije učinio dostupnima svojoj stranci Đurđici Knežević.
42. Dakle, biološka majka Đurđica Knežević ne raspolaže osobnim podacima, odnosno imenom i prezimenom posvojiteljice i novim prezimenom djeteta Marijana, zbog čega ne postoji stvarna opasnost od potencijalne ugroze I. - IV. tužitelja od strane biološke majke.
43. Slijedom iznesenog, a unatoč činjenici što je tuženik donošenjem rješenja od 12. studenog 2018., u kojem su bili navedeni ime i prezime I-tužiteljice Lidije Sudar i novo prezime djeteta Marijana, zaista povrijedio njihova prava na zaštitu osobnih podataka, samom činjenicom da navedeno rješenje, pa onda i podaci navedeni u rješenju, nikad nisu bili dostupni biološkoj majci Đurđici Knežević tuženik smatra kako nije nastupila neimovinska šteta tužiteljima koja bi opravdavala dosudu novčane naknade.
44. Naime, člankom 1045. ZOO propisano je da onaj tko drugome prouzroči štetu dužan je istu nadoknaditi, osim ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, pri čemu se štetom smatra umanjenje nečije imovine (obična šteta) sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta), dok je čl. 1100. st. 1. i 2. ZOO-a određeno da će sud u slučaju povrede prava osobnosti, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema, te da će pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.
45. Tuženik ističe da u konkretnoj situaciji težina i okolnosti povrede prava osobnosti I-IV. tužitelja ne opravdavaju dosuđivanje pravične novčane naknade imajući u vidu činjenicu da je odavanje službene tajne, pa i posljedice iste, u konkretnom slučaju spriječeno.
46. Stoga, tuženik osporava prvenstveno osnovanost tužbenog zahtjeva jer smatra da pretrpljene duševne boli i strah tužitelja koji se navode nisu u uzročnoj vezi s predmetnim propustom djelatnika tuženika, te nadalje osporava i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva jer smatra da su zatraženi iznosi na ime pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu, kada bi i bili osnovani, previsoki, proizvoljno postavljeni i nedokazani.
47. Slijedom navedenog tuženik predlaže naslovnom sudu da odbije tužitelje s tužbom i tužbenim zahtjevom u cijelosti.
48. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu, izvršen je uvid u Rješenje HZMO-a klasa: UP/II-140-3/18-2/OB, Ur.br.: 341-99-05/3-1872569 od 12.11.2018.g., Rješenje Agencije za zaštitu osobnih podataka klasa: UP/I-041-02/19-01/06, Ur.br.: 567-02/10-19-01, saslušani su tužitelji, svjedoci Ljiljana Sladović-Milić i Emil Mitrovski, provedeno je psihijatrijsko vještačenje po vještaku dr. Gordanu Makariću.
49. Tužbeni zahtjev djelomično je osnovan.

50. U ovom postupku sporna je pasivna legitimacija, osnovanost tužbenog zahtjeva i visina tužbenog zahtjeva.
51. Glede prigovora promašene pasivne legitimacije tuženik ističe da po odredbi čl. 13. Zakona o sustavu državne uprave je propisano da štetu, koja građaninu, pravnoj osobi ili drugoj stranci nastane nezakonitim ili nepravilnim radom tijela državne uprave, tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno pravni osoba koje imaju javne ovlasti u povjerenim im poslovima državne uprave, naknađuje Republika Hrvatska.
52. Međutim, za štetu koju službenik ili djelatnik prouzroči građaninu u obavljanju poslova u pravilu odgovara pravna osoba odnosno tijelo u kojem radi - HZMO. Pravna osnova proizlazi prvenstveno iz čl. 161. Zakona o obveznim odnosima:
- odgovornost pravne osobe za štetu koju njezin radnik prouzroči trećoj osobi u radu ili u vezi s radom ta odredba propisuje da za štetu odgovara poslodavac, odnosno pravna osoba osim ako dokaže da su postojali razlozi koji isključuju odgovornost.
53. Također može biti važna i odredba čl. 1045. ZOO-a - Opće pravilo o odgovornosti za štetu (tko drugome prouzroči štetu, dužan mu je nadoknaditi). Zakon o sustavu državne uprave i propisi o javnim službenicima - vezano uz odgovornost službenika prema poslodavcu ako je riječ o nezakonitom upravnom aktu ili postupanju, može biti važan i Zakon o općem upravnom postupku (ZUP).
54. Građane najčešće tuži HZMO, a kasnije se može regresno nadoknaditi od djelatnika ako je šteta nastala namjerno ili krajnjom nepažnjom.
55. Kako bi HZMO odgovarao za štetu potrebno je da su ispunjene pretpostavke i to kumulativno:
- nezakonit i nepravilan rad
 - nastanak štete
 - uzročna veza između postupanja HZMO-a i štete
 - krivnja koja se kod pravne osobe često pretpostavlja
56. Sud smatra da postoji nepravilni rad pravne osobe i kod donošenja nezakonitog rješenja, očita stručna pogreška službenika.
57. Međutim, napominje se da se mora raditi o ozbiljnom propustu i da je zbog toga nastala konkretna šteta.
58. U ovom postupku tužitelji traže naknadu neimovinske štete koja je prouzrokovana grubim propustom HZMO-a, obzirom su zbog toga postupka tužitelji pretrpjeli strah, stres i danas trpe posljedice grubim propustom HZMO-a, pa stoga i duševne boli.
59. Slijedom navedenog, nesporna je pasivna legitimacija tuženika u ovom postupku.
60. Na okolnost osnovanosti tužbenog zahtjeva saslušavana je djelatnica HZMO-a Ljiljana Sladović-Milić, koja je iskazala da je zaposlena u HZMO na radnom mjestu načelnice Odjela za žalbe i upravne sporove. Glede rješenja koje je sporno u ovom postupku, a odnosi se na rješenje HZMO od 12.11.2018.g. istakla je da je saznanje da je isto rješenje sa podacima posvojitelja djeteta došlo do majke posvojiteljice kada ju je nazvala Lidija Sudar, da je dobila rješenje od CSS i da se u istom nalaze svi podaci njeni osobni, kao majke

posvojiteljice, točnije njeno ime i prezime i novo ime i prezime posvojenog djeteta. Kada je dobila tu informaciju odmah je zatražila spis kako bi izvršila uvid i utvrđeno je da je doista učinjen propust i da su u rješenju navedeni osobni podaci Lidiye Sudar kao posvojitelja i djeteta, a u dostavnoj naredbi bilo je navedeno da se rješenje ima dostaviti na ruke odvjetnika biološke majke, a ne njoj osobno. Potom je kontaktirala odvjetnika i to g. Emila Mitrovskog, upozorila ga na grešku koja se dogodila, i u njihovom razgovoru utvrdila da je to rješenje zaprimio odvjetnik, ali ga nije proslijedio biološkoj majci djeteta, tako da biološka majka nikada nije dobila to rješenje s osobnim podacima posvojiteljice i djeteta. Radi se o nenamjernoj greški, u postupanju, ali ipak rješenje s podacima nije dospjelo do biološke majke djeteta. Lidija Sudar prijavila je slučaj i predsjednici i Agenciji za zaštitu osobnih podataka, ona se osobno ispričala majci, zbog greške koja je doista bila nenamjerno učinjena. Kao posljedica je bila okružnica u kojoj su upozoreni na pažljivost u postupanju u takvim predmetima. Nema nikakvih saznanja da bi posvojitelji imali bilo kakvih problema vezanih uz to rješenje.

61. Također je saslušan Emil Mitrovski odvjetnik biološke majke IV-tužiteljice Đurđica Knežević koji je iskazao da je Rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje klasa: UP/II 140-03/18-02/OB, Ur.br. 341-99-05/3-1872569 od 12 studenog 2018. godine primio 19. studenog 2018. godine i imao isto u posjedu i to u izvorniku. Isto nije nikada dostavio stranci Đurđici Knežević iz razloga što se ista najmanje 5 godina nije niti javljala njemu kao odvjetniku, niti se interesirala za predmet. Isto tako drži da je ista vrlo problematična osoba. Sa istom nije u kontaktu iz razloga što drži da je ista problematična osoba, mijenja adrese prebivališta i boravišta kao i brojeve telefona. Ista se nije nikada interesirala za ishod ovog postupka. Na upit suda da li je vodio razgovor sa načelnicom odjela za žalbe i upravne sporove HZMO-a Ljiljanom Sladović Ninić, uslijed proteka vremena ne može se sjetiti da li je vodio razgovor sa navedenom načelnicom odjela, no međutim tuženika je izvijestio pisanim putem o svemu što je sad naveo i to od 7. veljače 2019. godine i to dopisom. S tim što je naveo da će im navedeno rješenje vratiti natrag sa zatraženim zatamnjem osobnih podataka za maloljetno dijete ali pod uvjetom da se novim rješenjem ne zadire u meritum postupka u kojem je kao odvjetnik uspio sa žalbom. Nakon toga, sa tuženikom više nije bio u kontaktu. Ponovio je još jednom da njegova stranka Đurđica Knežević nikada od njega nije ni zatražila niti dobila predmetno rješenje obzirom na činjenicu da se isto u izvorniku nalazi u njegovome spisu, a istu nije vidio najmanje 5 godina.
62. Nakon saslušanja ovih svjedoka proizlazi da Rješenje HZMO-a od 12.11.2018.g. sa podacima posvojitelja i djeteta nikada nije došlo u ruke biološke majke Đurđice Knežević, obzirom je na propust upozorena od same I-tužiteljice, Lidiye Sudar i kada je na to upozorena zatražila spis te utvrdila da se Rješenje trebalo dostaviti na ruke odvjetnika, a ne na ruke biološke majke osobno. Iz tog razloga kontaktirala je odvjetnika od kojega je dobila obavijest da to Rješenje s osobnim podacima posvojiteljice i djeteta nikada nije proslijedio biološkoj majci, tim više što sa istom nije u kontaktu bio više od 5 godina, niti se je interesirala za predmet koji je vodio, te je naveo da se radi o problematičnoj osobi koja mijenja adrese prebivališta i boravišta, kao i brojeve telefona. Radi se konkretno o Rješenju HZMO-a od 12.11.2018. kojeg je

odvjetnik primio 19.11.2018.g. Prema navodima odvjetnika, navedeno Rješenje sa zatamnjanim osobnim podacima maloljetnog djeteta proslijedio je HZMO-u.

63. Po zahtjevu prvotужiteljice Agencija za zaštitu osobnih podataka u svom Rješenju od 10.4.2019.g. utvrdio je da je HZMO postupio protivno čl. 5., 6. i 32. Opće uredbe o zaštiti podataka. Također je navedeno kako je postupanje HZMO-a protivno Obiteljskom zakonu i Zakonu o općem upravnom postupku.
64. Na okolnost štete prouzročene grubim propustom tuženika i posljedicama koje su proizašle donošenjem takvog rješenja, saslušavani su svi tužitelji.
65. Prvotужiteljica Lidija Sudar je iskazala da su Marijana posvojili s njegovih 10 godina, prije toga živio je prvo u biološkoj obitelji koja je u potpunosti bila disfunkcionalna i dijete je bilo zlostavljano, i 7 godina je tako živjelo, čak je bio i hospitaliziran u bolnici Vukovar, a otac je radi toga završio u zatvoru, radilo se tada o djetetu koje je imalo 3 godine, u obitelji su još bile i dvije mlađe Marijanove sestre, a starije su već bile udomljene. Tri godine nakon toga Marijan je udomljen, oni su bili potencijalni posvojitelji i kontaktirali su Centar za socijalnu skrb Vukovar koji ih je usmjerio na Marijana kao dijete koje je imalo tada 10 godina, i obzirom na probleme koje je prošao do tada nije bio poželjan za posvojenje. Prije toga posvojili su kćer Ritu koja danas ima 15 godina, koja je faktično nakon poroda ostavljena u bolnici. Obzirom na njezine višestruke teškoće ona također nije bila podobna za posvajanje. Isključiva želja I tužiteljice je bila je postati majka. Nakon što su posvojili Marijana posrednim putem doznali su od posvojiteljice Marijanovih sestara koja je kontaktirala CZS Vukovar da biološka majka djeteta još uvijek prima sve te novce, mirovinu i na Marijana i na dvije mlađe sestre. Radi toga se obratila svim mogućim institucijama kojima je bilo potrebno da ih upozori na tu činjenicu jer su joj bila oduzeta roditeljska prava dok je Marijan imao 7 godina, znači i prije nego što smo ga posvojili. HZMO je uskratilo mirovinu biološkoj majci, međutim na to rješenje se žalila, žalba je upućena u Zagreb, i uslijedilo je rješenje kojim je biološkoj majci obrazloženo zašto joj se uskraćuje isplata mirovine i u tom rješenju nalazili su se svi osobni podaci nje kao majke posvojiteljice, i rješenje je upućeno odvjetniku biološke majke i CZS Vukovar, da li je i HZMO-u Vukovar o tome nema saznanja. Dobila je presliku rješenja nakon više dana običnom poštom. Nakon što je vidjela rješenje sa cjelokupnim njenim osobnim podacima, bila je izvan sebe, obratila se odmah CZS Vukovar, ali nije dobila konkretan odgovor i obratila se HZMO Zagreb i razgovarala s načelnicom, iznijela joj problem i bila je susretljiva i sama je priznala da se radilo o greški, sama je bila šokirana. Međutim nakon svega toga nije dobila nikakvu povratnu informaciju, tako da nije znala niti je mogla imati saznanja da li je to rješenje s njenim podacima doprlo do biološke majke, po njenom mišljenju zasigurno je dospjelo, obzirom na činjenicu da je dugo vremena primala mirovinu za djecu koja su joj oduzeta radi zlostavljanja, neadekvatnih uvjeta života, a i dalje je iz koristoljublja nakon što joj je uskraćena ta mirovina, na rješenje o uskraćivanju podnijela žalbu. Prema tome zaključuje da je bila obaviještena o rješenju HZMO. Situacija koja se događala nakon što su saznali o činjenici da je majka po njihovom mišljenju vjerojatno obaviještena o njenim osobnim podacima, postala je u našoj obitelji vrlo teška situacija, posebice radi Marijana koji se svojih bioloških roditelja beskrajno boji. Vrlo je emocionalan, dok je živio s njima faktično je zlostavljan, ranjavan, gladan i danas nosi te ožiljke, i psihički i fizički je bio zlostavljan, i

dan danas on zajedno sa njom dolazi na psihoterapiju, a posebice mu nije bilo uopće jasno zašto je došlo do te situacije i došlo je i do promjena u njegovom smislu. Njemu ništa faktično nije bilo jasno zašto je došlo do takve situacije, promijenilo se i njegovo ponašanje prema njoj, popustio je u školi, pala mu je u potpunosti koncentracija, čak je i na psihoterapiji izjavio da se boji da će biti ostavljen, to je sve ušlo u naše obiteljske odnose između nje i supruga. Napomenula je da imaju još i kćer koja također zahtijeva 24 sata pažnje i njege, a sve se to dogodilo zbog greške koja je po njenom mišljenju nedopuštena, neosnovana, i institucije koje rade takav posao ne bi smjele imati takve propuste. Samim tim propustom oni su promijenili i Marijanovu budućnost jer on i danas živi u strahu da će njegova majka i danas tražiti njegove i naše novce, kao njegovu obitelj koja ga je posvojila, i općenito svega toga se srami, točnije njegova budućnost trebala je biti usmjerena na daljnje školovanje i napredovanje u životu, a ne vraćanje u prošlost i situacije koje je proživio kao dijete dok nije posvojen od nas. Danas on ima 19 godina i trebao bi upisati fakultet, nada se da će upisati željeni fakultet, ali morao je pohađati privatnu školu. Iako je u početku bio u posebnom programu u školi, on je na kraju osnovne škole dobio pohvalnicu. Iako je imao dobar prosjek, nije imao uvjeta za upis u državnu školu, zato je polagao za privatnu školu. Međutim, nakon svega kod njega su ipak uslijedile promjene u ponašanju i došlo je do promjene. Za sada je pod jačim nadzorom i nada se da će se izvući iz takve situacije. Zaključno cijela ta situacija kao da je otvorila ratnu zonu u njihovoj obitelji.

66. Nakon razgovora sa načelnicom HZMO je faktično dobila telefonskim putem informaciju da je kontaktirala sa odvjetnikom biološke majke, nije dobila konkretnu informaciju od nje da li je rješenje završilo kod biološke majke ili ne, više se radilo o pretpostavkama nego o konkretnim činjenicama. Primila je očitovanje i ispriku HZMO-a, i to nakon tužbe Državnom odvjetništvu, tada je uslijedila isprika HZMO-a. Biološka majka ju nije kontaktirala nakon tih događaja-
67. Drugotužitelj je iskazao da je u cijelosti suglasan sa iskazom svoje supruge koja je prethodno iskazivala. Dodao je da je obzirom na Marijanovu dosadašnju situaciju pokušavao iskazati očinsku ljubav, usmjeravao ga prema sportu, nastojao je sudjelovati u njegovim aktivnostima što više, kako bi on upoznao i tu stranu obiteljskog života, zajedno su kao obitelj gledali filmove koje on nikada nije gledao kao sva druga djeca, i imali smo dobar odnos koji sam ja gradio pomno upravo zato što očinske figure nije imao u svom životu, odnosno otac je imao PTSP, fizički ga je zlostavljao i u konačnici je preminuo, da bi nakon cijele te situacije koja se dogodila Marijan se promijenio, faktično zatvorio. Ono što je zasmetali II tužitelja je što se zatvorio se prema njemu i, ali počeo je ulaziti i u konflikte sa svojim vršnjacima o čemu svjedoči činjenica da je grupa dječaka došla pred njihovu kuću i htjela se s Marijanom fizički obračunati, što se prije nije događalo. Osim toga, neprestano živi u bojazni da će ga napustiti, da će biološka majka koje se boji doći po njega, znači živi u konstantnom strahu. Sve ostalo što je supruga navela u svom iskazu i kako je to utjecalo na našu dinamiku obiteljskog života, sve je točno iskazala jer je to utjecalo na našu obitelj u cijelosti. Na njega na psihičkom planu utjecala je činjenica da su u rješenju navedeni podaci njegove supruge, ali opet radi se o njihovoj obitelji kao posvojiteljskoj. On je taj koji zarađuje u obitelji, supruga je napustila posao kako bi se mogla brinuti o djeci, radi 24 sata dnevno, međutim

i nakon te situacije vrlo često je primao pozive uplašene supruge jer se Marijan nije vraćao na vrijeme kad je trebao iz škole i ostalih situacija koje su se u međuvremenu događale nakon toga, što je to je e i psihički utjecalo i na njegov posao. Osim toga u obitelji postoji još jedno dijete koje zahtijeva isto tako njegu 24 sata dnevno, tako da je to cijelu obitelj posebice njega koja zarađuje u obitelji posebno pogodila.

68. Četvrtotužitelj je iskazao da je kao dijete od svojih bioloških roditelja pretrpio teško zanemarivanje, zlostavljanje, fizičko, bio je hospitaliziran, ranjavan, gladan i nakon što je posvojen od strane svoje sadašnje obitelji vidio je žuto svjetlo u svojem životu, i nadao se boljoj budućnosti obzirom na teško djetinjstvo koje je imao do tog trenutka. Kada je posvojen bio je sretan i zadovoljan što je konačno dobio obitelj koja se brine o njemu, koja stoji iza njega u svakom trenutku, koja ulaže u njega i nastoji mu osigurati bolju budućnost u životu, međutim nakon što je njegova biološka majka došla do njegovih podataka faktično i podataka o sadašnjoj majci, u njega se uvukao strah da bi ga mogla eventualno ponovno potražiti, da bi mogla od njega tražiti novac. Bojao sam se svih problema koji bi iz toga proizašli jer ne želi imati ništa sa svojom biološkom obitelji. Sa svojom majkom sada prolazi kroz psihoterapiju zajedno, kako bi pokušali razriješiti probleme koje ima, konflikte u koje ulazi, i to čine već unatrag par godina. On i nadalje pokušavam biti u dobrim odnosima sa svojim vršnjacima, ne ulazi u konflikte. Do sada njegova biološka majka nije pokušavala stupiti u kontakt sa njime.
69. Nakon saslušanja tužitelja koji su iskazivali suglasno, vrlo emocionalno, životno i potresno, evidentno je da su nakon donošenja spornog rješenja odnosi i dinamika u obitelji bitno promijenjeni. Naime, Marijan Sudar - posvojeno dijete, u svojoj biološkoj obitelji koja je bila disfunkcionalna, zlostavljano je i tako je živio punih 7 godina. Čak je bio i hospitaliziran, a otac djeteta završio je u zatvoru.
70. Prvo i drugotužitelji kontaktirali su Centar za socijalnu skrb Vukovar koji ih je preusmjerio na Marijana u trenutku kada je bio star 10 godina, jer do tada zbog svog emocionalnog stanja nije bio podoban za posvojenje, a majci djeteta oduzeta su sva roditeljska prava. Međutim, usprkos navedenome posvojitelji su doznali preko CZS Vukovar da biološka majka i nadalje prima novce i mirovinu za Marijana i njegove dvije sestre.
71. Samim zaprimanjem Rješenja sa cjelokupnim podacima prvotužiteljice i četvrtotužitelja, bili su kao cijela obitelj šokirani i kontaktirali su HZMO, od kojeg su dobili podatak da se radilo o greški. Međutim, bez obzira na činjenicu da se radilo o greški koju je HZMO ispravio, činjenica je da je došlo do štete po obitelj tužitelja, da se Marijan, posvojeno dijete, u bitnome promijenio u svom ponašanju iako su oni bili usmjereni isključivo na njegovu dobrobit i daljnje školovanje i napredovanje u životu. Greška HZMO-a kao da ih je vratila u prošlost. Dijete se povuklo u sebe i počelo ulaziti u konflikte sa svojim vršnjacima, zbog čega je sa drugim dječacima došlo i do fizičkih obračuna. Osim toga, Marijan je do trenutka donošenja takvog Rješenja u posvojiteljskoj obitelji bio sretan i zadovoljan jer iza njega stoji obitelj koja ulaže u njega, brine o njemu, nastoji mu osigurati bolju budućnost u poslu, a faktična činjenica da postoji mogućnost da je njegova biološka majka dobila podatke o prvotužiteljici i njemu osobno, uvukla ga je u strah da bi ga mogla ponovno tražiti ili od njega tražiti novac. Marijan se opravdano bojao takve situacije jer je od svojih bioloških roditelja pretrpio teško zanemarivanje, zlostavljanje fizičko, bio je

hospitaliziran, ranjavan, gladan i dolazak u posvojiteljsku obitelj za njega značilo je bolju budućnost.

72. Dakle, bez obzira što je HZMO ispravilo svoju grešku i bez obzira na činjenicu koju su svjedoci naveli da biološka majka nikada nije dobila podatke prvotужiteljice i četvrtotужitelja, nikada nisu faktično dobili potpunu informaciju kako bi bili stopostotno sigurni da biološka majka doista ne posjeduje podatke o posvojiteljici i Marijanu.
73. Čl. 12. Obiteljskog zakona jasno propisuje da su podaci o posvojenju službena tajna.
74. Prema tome, ovdje se ne radi samo o nenamjernoj grešci, nego i krajnjoj nepažnji u postupanju djelatnice HZMO-a.
75. Kao što je ranije navedeno, tužitelji zbog pretrpljenih duševnih boli i straha potražuju neimovinsku štetu ali moraju biti ispunjene pretpostavke:
- nepravilan i nezakonit rad HZMO-a, što je u konkretnom slučaju donošenje predmetnog Rješenja
 - nastanak štete, a koja je nedvojbeno nastala kao što su iskazali tužitelji
 - uzročno-posljedična veza između postupanja HZMO-a i štete koja je dokazana jer je doneseno Rješenje koje je uzrokovalo štetu
 - krivnja koja se kod pravne osobe pretpostavlja, jer je doneseno je nezakonito Rješenje.
76. Kako bi sud utvrdio stvarne posljedice koje su nastupile za obitelj posvojitelja i Marijana, provedeno je psihijatrijsko vještačenje.
77. Vještak Gordan Makarić je u svom nalazu uvidom u dokumentaciju i pregledom, naveo da je I-tužiteljica Lidija Sudar bila izložena štetnom događaju 12. studenog 2018.g., pa nadalje. Na psihičkom je planu razvila simptomatiku Poremećaja prilagodbe (F43.2), te elemente reaktivnog Anksioznog poremećaja (F41). Navedeno proizlazi i iz priložene medicinske dokumentacije. Naime, I-tužiteljica je u okolnostima predmetnog štetnog događaja bila izložena situaciji stresogenog potencijala u vidu bojazni za dobrobit posvojene djece. Aktualnim psihijatrijskim ispitivanjem 4m bilježi se opisana simptomatika.
78. Između predmetnog štetnog događaja i razvoja psihičkih poremećaja postoji izravna uzročno-posljedična veza. Slijedom navedenog, u I-tužiteljice je došlo do povrede duševnog zdravlja:
79. I-tužiteljica pri štetnom događaju nije trpjela primarni strah jakog intenziteta. Do smirivanja akutnih simptoma psihotraume i prilagodbe na novonastalo stanje trpjela je umjereni do jaki oscilirajući strah sveukupno do 3 dana, te potom umjereni oscilirajući strah sveukupno do 2 tjedna. Po navedenom trpjela je slabiji oscilirajući strah sveukupno do 8 tjedana. Zaostao je kasni, povremeni, oscilirajući strah slabijeg do umjerenog intenziteta, u situacijama koje ju podsjećaju na štetni događaj.
80. Duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti cijenim 10%, te I-tužiteljica u to omjeru mora ulagati pojačane napore u svom životu.
81. Izvršio je uvid u priloženu medicinsku dokumentaciju i osobno pregledao i II-tužitelja Ivana Sudara i naveo da je II-tužitelj Ivan Sudar bio izložen štetnom događaju 12. studenog 2018.g., pa nadalje. Na psihičkom je planu razvio simptomatiku Poremećaja prilagodbe (F43.2). Naime, II-tužitelj je u okolnostima predmetnog štetnog događaja bio izložen situaciji stresogenog potencijala u vidu bojazni za dobrobit posvojene djece. Aktualnim psihijatrijskim ispitivanjem bilježe se opisane sekvele.

82. Između predmetnog štetnog događaja i razvoja psihičkog poremećaja postoji izravna uzročno-posljedična veza. Slijedom navedenog, u II-tužitelja je došlo do povrede duševnog zdravlja:
83. II-tužitelj pri štetnom događaju nije trpio primarni strah jakog intenziteta. Do smirivanja akutnih simptoma psihotraume i prilagodbe na novonastalo stanje trpio je umjereni do jaki oscilirajući strah sveukupno do 3 dana, te potom umjereni oscilirajući strah sveukupno do 2 tjedna. Po navedenom trpio je slabiji oscilirajući strah sveukupno do 8 tjedana. Zaostao je kasni, povremeni, oscilirajući strah slabijeg intenziteta, u situacijama koje ga podsjećaju na štetni događaj.
84. Duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti cijenim **5%**, te II-tužitelj u to omjeru mora ulagati pojačane napore u svom životu.
85. Vještak je izvršio vještačenje i III-tužiteljice Rite Sudar te nakon uvida u dokumentaciju i pregleda, u svom mišljenju naveo da je III-tužiteljica Rita Sudar bila izložena štetnom događaju 12. studenog 2018.g., pa nadalje. Temeljem analize podataka iz priložene medicinske dokumentacije u nje su ustanovljeni Prader Willi sindrom; F71; Poremećaj ophođenja i osjećaja F92, što predstavlja psihički vulnerabilnu strukturu, koja je na navedene okolnosti reagirala pogoršanjem simptomatike.
86. Između predmetnog štetnog događaja i razvoja pogoršanja psihičkih poremećaja postoji izravna uzročno-posljedična veza. Slijedom navedenog, u III-tužiteljice je došlo do povrede duševnog zdravlja:
87. III-tužiteljica pri štetnom događaju nije trpjela primarni **strah** jakog intenziteta. Do smirivanja akutnih simptoma psihotraume i prilagodbe na novonastalo stanje trpjela je umjereni do jaki oscilirajući strah sveukupno do 3 dana, te potom umjereni oscilirajući strah sveukupno do 2 tjedna. Po navedenom trpjela je slabiji oscilirajući strah sveukupno do 8 tjedana. Zaostao je kasni, povremeni, oscilirajući strah slabijeg do umjerenog intenziteta, u situacijama koje ju podsjećaju na štetni događaj.
88. Duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti cijenim **10%**, te III-tužiteljica u to omjeru mora ulagati pojačane napore u svom životu.
89. Vještak je izvršio vještačenje IV-tužitelja Marijana Sudara, te je nakon uvida u dokumentaciju i pregleda, naveo da je IV-tužitelj Marijan Sudar bio izložen štetnom događaju 12. studenog 2018.g., pa nadalje. Temeljem analize podataka iz priložene medicinske dokumentacije u njega su ustanovljeni Neurotski razvoj (F93) sa sumnjom na poremećaj privrženosti (F94 in obs); ADHD (F90.0); Specifične teškoće učenja (F81.9), što predstavlja psihički vulnerabilnu strukturu, koja je na navedene okolnosti reagirao pogoršanjem simptomatike psihičkih poremećaja.
90. Između predmetnog štetnog događaja i razvoja pogoršanja psihičkih poremećaja postoji izravna uzročno-posljedična veza. Slijedom navedenog, u IV-tužitelja je došlo do povrede duševnog zdravlja:
91. IV-tužitelj pri štetnom događaju nije trpio primarni strah jakog intenziteta. Do smirivanja akutnih simptoma psihotraume i prilagodbe na novonastalo stanje trpio je umjereni do jaki oscilirajući strah sveukupno do 3 dana, te potom umjereni oscilirajući strah sveukupno do 2 tjedna. Po navedenom trpio je slabiji oscilirajući strah sveukupno do 8 tjedana. Zaostao je kasni, povremeni, oscilirajući strah slabijeg do umjerenog intenziteta, u situacijama koje ga podsjećaju na štetni događaj.

92. Duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti cijenim 15%, te IV-tužitelj u to omjeru mora ulagati pojačane napore u svom životu.
93. Na nalaz i mišljenje vještaka tužitelji nisu prigovarali, dok je nalazu i mišljenju prigovarao tuženik u cijelosti i naveo kako slijedi:
94. U nalazu i mišljenju vještak je utvrdio, za sva četiri tužitelja, „kako su bili izloženi štetnom događaju od 12. studenoga 2018. pa nadalje, na način opisan u tužbi“, a što nije bio zadatak vještaka niti je to sud od njega tražio. Naime, Sud je odredio vještačenja na okolnost psihofizičkog stanja svih tužitelja i uzročno-posljedične veze između propusta tuženika i eventualnih duševnih boli tuženika, dok ocjenu o tome jesu li tužitelji bili izloženi štetnom događaju na način opisan u tužbi ili, na način kako to navodi tuženik u odgovoru na tužbu, donosi Sud nakon provedenog dokaznog postupak.
95. Naime, nesporno je da je u citiranom rješenju HZMO-a došlo do opisane povrede službene tajne navođenjem osobnog imena i prezimena I. i IV. tužitelja, no radi se o nenamjernom propustu čije neželjene posljedice su u cijelosti otklonjene promptnim reagiranjem tuženika i uz pomoć odvjetnika biološke majke kojemu je citirano rješenje dostavljeno, tako da ti podaci tj. sadržaj spornog rješenja HZMO-a nisu ni u jednom trenutku bili dostupni biološkoj majci Đurđici Knežević, stranci u spomenutom upravnom postupku pred HZMO-om, odnosno nisu bili dostupni trećim osobama osim njezinom punomoćniku.
96. Tuženik ističe da je I-tužiteljica Lidija Sudar, preko Centra za socijalnu skrb, zaprimila sporno rješenje HZMO-a dana 14. prosinca 2018. te je isti dan telefonskim putem kontaktirala načelnicu Odjela za žalbe i upravne sporove u Središnjoj službi HZMO-a. Neposredno nakon završenog razgovora načelnica Odjela je kontaktirala odvjetnika biološke majke radi provjere da li je rješenje dostavljeno stranci. Odvjetnik biološke majke je isti dan u telefonskom razgovoru sa načelnicom Odjela potvrdio kako sporno rješenje nije dostavio njegovoj stranci Đurđici Knežević o čemu je načelnica Odjela isti dan obavijestila I-tužiteljicu Lidiju Sudar.
97. Nakon telefonskog razgovora, odvjetniku je istog dana, 14. prosinca 2018., upućen i dopis Središnje službe HZMO-a u kojem se moli da se u spornom rješenju učini nečitljivim ime i prezime Lidije Sudar i djetetovo nove prezime.
98. Tuženik ističe kako su svi daljnji postupci i radnje tuženika nakon donošenja rješenja Središnje službe išli za tim kako bi se, unatoč nenamjernom propustu Središnje službe HZMO-a, zaštitili osobni podaci Lidije Sudar i djeteta Marijana što je promptnim reagiranjem HZMO-a i uz pomoć odvjetnika biološke majke, uspješno i učinjeno te osobni podaci Lidije Sudar i djeteta Marijana nisu ni u jednom trenutku bili dostupni biološkoj majci Đurđici Knežević, o čemu je još 14. prosinca 2018. obaviještena I-tužiteljica Lidija Sudar.
99. Dakle, isti dan kada su tužitelji primili sporno rješenje, i saznali za propust navođenja osobnih imena I. i IV. tužitelja u spornom rješenju, obaviješteni su da sporno rješenje nije dostavljeno biološkoj majci, tj. isti dan bili su u saznanju da ti podaci nisu ni u jednom trenutku bili dostupni biološkoj majci Đurđici Knežević zbog čega su dakle, bili u saznanju da ne postoji, niti je postojala, stvarna opasnost od potencijalne ugroze I. – IV. tužitelja od strane biološke majke.
100. Slijedom izneseno, tuženik smatra da između predmetnog štetnog događaja i razvoja psihičkih poremećaja kod tužitelja ne postoji izravna

uzročno-posljedična veza budući da su tužitelji isti dan saznali za sporno rješenje kao i za činjenicu da isto nije dostavljeno biološkoj majci, dakle, isti dan saznali su da nema stvarne opasnosti od potencijalne ugroze tužitelja od strane biološke majke slijedom čega nema, niti je bilo, razloga strahu, duševnim bolima, bojazni za dobrobit djece ili drugim opisanim psihičkim poremećajima. Odnosno, ako je i bilo razloga za strah, bojazan i sl. tada je isti mogao trajati samo nekoliko sati od primitka rješenja do saznanja da isto nije dostavljeno biološkoj majci.

101. Dakle, iz same činjenice povrede službene tajne u spornom rješenju navođenjem osobnih imena I. i IV. tužitelja ne može se zaključiti da neurotske tegobe i psihički poremećaji tužitelja proizlaze upravo iz predmetnog štetnog događaja. Što više, nesporno je da su navedene tegobe, pogotovo kod III. i IV. tužitelja postojale i prije nego se štetni događaj dogodio tj. od ranog djetinjstva i bile uzrokovane zanemarivanjem i zlostavljanjem u biološkoj obitelji.
102. Osim toga, simptomatično je da je I.-tužiteljica o istom obavijestila i djecu (III. i IV. tužitelja) iako je morala znati da ih to može uznemiriti, a znala je da stvarne ugroze nema jer sporno rješenje nije dostavljeno biološkoj majci, čime je pridonijela nastanku „eventualne štete“ iako je znala da stvarne ugroze nema.
103. Slijedom iznesenog, tuženik smatra da psihičke i neurotske tegobe tužitelja nisu u uzročno-posljedičnoj vezi sa spornim rješenjem, odnosno da je eventualna povreda prava osobnosti i neimovinska šteta neznatna te da je zahtjev tužitelja za isplatom novčane naknade neosnovan i apsurdan, potaknut težnjama koje nisu spojive s prirodom te naknade i njezinom društvenom svrhom, već u prvom redu sa željom tužitelja za stjecanjem imovinske koristi.
104. Nadalje, Vještak također ne razdvaja u dovoljno shvatljivoj mjeri objektivne i subjektivne okolnosti koje su, neovisno o štetnom događaju, izazvale pogoršanje psihičkog stanja tužitelja poglavito III. i IV.- tužitelja od okolnosti u svezi sa štetnim događajem za koje tuženik jedino i može biti odgovoran.
105. Stoga, iako na više mjesta navodi da su subjektivne i objektivne okolnosti teške obiteljske situacije od značajnog utjecaja na psihičke smetnje III. i IV. tužitelja, vještak ne razdvaja te okolnosti u svom nalazu na način da što je preciznije moguće iskaže i obrazloži svoje mišljenje u smislu razmjera utjecaja tih okolnosti i okolnosti štetnog događaja na psihičke i kognitivne probleme tužitelja.
106. S obzirom na prethodno istaknute nejasnoće, a uvažavajući nalaz i mišljenje vještaka u preostalom sadržajnom dijelu, tuženik prvenstveno predlaže da se isti vještak dopunski očituje na okolnost međusobnog omjera teške obiteljske, o štetnom događaju neovisne, situacije i samog štetnog događaja na razvoj psihičkih poremećaja tužitelja, a tek podredno tuženik predlaže novo vještačenje.
107. Na prigovor tuženika vještak Gordan Makarić pisano se očitovao te je u tom očitovanju naveo da je ponovno izvršio uvid u predmetni spis i priloženu medicinsku dokumentaciju te je po navedenom vještački nalaz i mišljenje sačinio temeljem analize štetnog događaja na način kako je navedeno u tužbi, analizom podataka iz priložene medicinske dokumentacije, te konačno i odlučno temeljem osobnog psihijatrijskog ispitivanja.

108. Vještak je u poziciji vrednovati obilježja štetnog događaja i njegov subjektivni doživljaj, uz evaluaciju prijašnjih psihičkih tegoba, kao i sagledati pozitivne i negativne vanjske okolnosti, što je i učinjeno.
109. Sukladno rješenju Naslova vještačio je konkretne osobe u konkretnom slučaju i u konkretno vrijeme, te se ocjena kvalifikatornih okolnosti odnosi isključivo na predmetni štetni događaj, a očituju se u njihovoj smanjenoj slobodi u osobnom obiteljskom i socijalnom funkcioniranju na način kako je opisano u psihičkom statusu.
110. Novo priložena medicinska dokumentacija tužitelja (list spisa 178-182) samo podržava navedeno. U cijelosti je ostao kod pisanog nalaza i mišljenja od 24.3.2025.g.
111. Nakon dopunskog očitovanja liječnika vještaka sud je u potpunosti poklonio vjeru vještačkom nalazu i mišljenju koji je izrađen temeljem dokumentacije pomnim pregledom tužitelja i vještak je po prigovoru tuženika dodatno obrazložio svoj nalaz i mišljenje te sud smatra da je takav nalaz u cijelosti u skladu s pravilima struke i u objektivnost istog nema razloga sumnjati.
112. Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja nedvojbeno je da tužitelji imaju pravo na naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na duševno zdravlje radi pretrpljenog straha i trajnih posljedica, a pri odlučivanju sud je vodio računa o trajanju povredom izazvanog straha, duševnih boli i cilju kojem služi ta naknada, a to je satisfakcija za sve pretrpljeno zbog grube nepažnje tuženika čija krivnja se pretpostavlja.
113. Naknada neimovinske štete suđena je temeljem čl. 19. i 1100. Zakona o obveznim odnosima.
114. Prvotuziteljici Lidiji Sudar sud je za pretrpljeni strah i intenzitet pretrpljenog straha dosudio pravičnu novčanu naknadu 2.000,00 EUR.
115. Za pretrpljene duševne boli zbog posljedica štetnog događaja u opsegu od 10 % sud je prvotuziteljici dosudio pravičnu novčanu naknadu 3.000,00 EUR.
116. Drugotuzitelju Ivanu Sudaru sud je za pretrpljeni strah i intenzitet pretrpljenog straha dosudio pravičnu novčanu naknadu 1.500,00 EUR.
117. Za pretrpljene duševne boli zbog posljedica štetnog događaja u opsegu od 5 % sud je drugotuzitelju dosudio pravičnu novčanu naknadu 2.000,00 EUR.
118. Trećetuziteljici Riti Sudar sud je za pretrpljeni strah i intenzitet pretrpljenog straha dosudio pravičnu novčanu naknadu u visini 2.000,00 EUR.
119. Za pretrpljene duševne boli u opsegu od 10 % sud je trećetuziteljici dosudio pravičnu novčanu naknadu u visini 3.000,00 EUR.
120. Četvrtotuzitelju sud je za pretrpljeni strah i intenzitet pretrpljenog straha dosudio pravičnu novčanu naknadu u visini 3.000,00 EUR.
121. Za pretrpljene duševne boli zbog posljedica štetnog događaja u opsegu od 15 % sud je četvrtotuzitelju dosudio pravičnu novčanu naknadu u visini 4.000,00 EUR.

122. Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja po odredbi čl. 19. i 1100. ZOO-a sud je tužiteljima dosudio sveukupnu naknadu u visini 20.500,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja zahtjeva 14.5.2019 po čl. 1103 ZOO-a.
123. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.
124. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1 ZPP-a, i trošak se sastoji od troška zastupanja tužitelja po odvjetniku prema važećoj odvjetničkoj tarifi i vrijednosti predmeta spora od 32.517,09 EUR, i u trošak ulazi: trošak sastava tužbe /Tbr. 7. toč. 1 O.T.R.H./ u iznosu od 1.000,00 EUR, trošak pristupa punomoćnika tužitelja na ročišta dana 8.11.2021., 14.4.2023., 16.4.2026., 1.3.2021., 12.7.2021., 2.12.2022. /Tbr. 9. toč. 1. O.T.R.H./ u iznosu od 6.000,00 EUR, trošak sastava podnesaka od 2.4.2026. /Tbr. 8. toč. I. O.T.R.H./ u iznosu od 1.000,00 EUR, što sveukupno iznosi 8.000,00 EUR, te 25% PDV-a u iznosu od 2.000,00 EUR, sveukupno 10.000,00 EUR, čemu treba dodati i 10% obzirom na zastupanje četiri tužitelja u postupku /Tbr. /Tbr. 36 O.T.R.H./ u iznosu 1.000,00 EUR, što sveukupno iznosi 11.000,00 EUR, a obzirom na uspjeh tužitelja u postupku od 64 %, trošak je odmjeran u iznosu 7.040,00 EUR, predujam za vještačenje 796,32 EUR, i dopunsko vještačenje 100,00 EUR, pristojba na tužbu 371,62 EUR i na presudu 371,62 EUR, tako da ukupni trošak iznosi 8.679,56 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate, po čl. 27. st. 3. Ovršnog Zakona.

U Zagrebu 28. svibnja 2026.

Sudac
Sanja Krovinović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana računajući od dana dostave presude. Žalba se predaje putem ovog suda na Županijski sud, pisano u pet istovjetnih primjeraka.

DNA:

1. Punomoćniku tužitelja uz rješenje o pristojbi na presudu u iznosu od 371,62 EUR
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-30888-ab79b**

Kontrolni broj: **01bc0-fe112-62f07**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.